

Valoarea morții lui Hristos (5): De ce Domnul Isus a fost înălțat de Dumnezeu?

Dacă ne preocupăm cu întrebarea de mai sus, atunci această întrebare se îndreaptă în două direcții:

Cum se face că Domnul Isus va fi înălțat, când El este Dumnezeu Însuși și posedă totul în același fel ca Tatăl și ca Duhul Sfânt?

Răspunsul la aceasta îl găsim în faptul că Domnul Isus a fost și om și El va fi înălțat deci ca Om de către Dumnezeu. El primește ca Om gloria pe care El o avea la Tatăl ca Fiu al lui Dumnezeu, înainte de a fi lumea (Ioan 17.5: „Și acum, Tată, preamărește-Mă la Tine Însuși cu slava pe care o aveam la Tine înainte de a fi lumea”).

Domnul Isus ca Dumnezeu nu ar fi putut niciodată să ne facă parte de gloria Sa. Însă ca Om El poate să ne facă parte de această glorie – și dragostea Lui este așa de mare, că El face realmente aceasta: „Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu” (Ioan 17.22). Noi I-am dat Lui păcatele noastre – în schimb El ne-a dat gloria Lui, pe care El a primit-o ca plată pentru lucrarea Sa. Adorare să-I fie adusă pentru aceasta!

Prin ce Și-a câștigat Domnul în mod special înălțarea?

Prin aceea că El a împlinit ascultător Legea? Trei locuri din Biblie ne dau printre altele un răspuns clar:

În epistola către Evrei capitolul 2 vedem smerirea Fiului Omului și înălțarea care a urmat după aceea. Aici înălțarea Lui, încununarea Lui cu glorie și onoare și că toate Îi vor fi supuse, sunt puse direct în legătură cu faptul că El „a gustat moartea pentru toți”.

Este foarte asemănător ca în epistola către Filipeni capitolul 2, unde înălțarea lui Hristos mai presus de orice faptură este un răspuns la ascultarea Sa până la moarte pe cruce: „S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte pe cruce. De aceea și Dumnezeu L-a înălțat foarte sus și I-a dat Numele care este mai presus de orice nume, pentru ca în Numele lui Isus să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ, și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domn.”

În epistola către Efeseni 4.8-10 se spune: „De aceea este zis: ‚Suindu-Se la înălțime, a luat robia roabă și a dat daruri oamenilor.’ Și acest: ‚S-a suit’, ce înseamnă decât că Se coborâse în părțile mai de jos ale pământului? Cel care S-a coborât este Același cu Cel care S-a suit mai presus de toate cerurile, ca să umple toate.”

Chiar și poziția actuală a lui Hristos ca și Cap al trupului Bisericii Sale, în care El a dat daruri ale Duhului Sfânt pe baza biruinței pe care El a obținut-o, și de asemenea în baza poziției înalte mai presus de toate cerurile, pe care El a obținut-o, este întemeiată de apostol pe faptul că înainte El „a coborât în părțile mai de jos ale pământului”. Deci prin faptul că El a mers în moarte și mormânt, a ocupat locul cel mai de jos, El a câștigat titlul în care noi putem avea parte împreună cu El de binecuvântările acestui titlu. Deci împlinirea Legii nu are nici o contribuție la această înălțare.